

NORGES HØYESTERETT

Den 28. september 2023 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Webster, Arntzen og Høgetveit Berg i

HR-2023-1801-U, (sak nr. 23-127724STR-HRET), straffesak, anke over beslutning:

A (advokatfullmektig Thor Kleppen Sættem)

mot

Påtalemyndigheten (konstituert statsadvokat Kjell-Otto Lilleberg)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

1. Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om å ikke samtykke til at en anke ble fremmet etter straffeprosessloven § 321 første ledd.
2. Politimesteren i Møre og Romsdal utferdiget 27. mars 2023 forelegg mot A for overtredelse av dyrevelferdsloven § 37 første ledd, jf. § 12. Grunnlaget for tiltalen var at A hadde laget en felle for å avlive mus, som medførte at musene døde av drukning. Forelegget ble ikke vedtatt og trådte i stedet for tiltalebeslutning, jf. straffeprosessloven § 268.
3. Møre og Romsdal tingrett avsa 10. juli 2023 dom med slik domsslutning:
 - «1. A, født 00.00.1977, dømmes for ett brudd på dyrevelferdsloven § 37 (1), jf. § 12 til å betale en bot til statskassen på kr 6 000 – sekstusen –, subsidiært fengsel i 6 – seks – dager.
 2. Sakskostnader idømmes ikke.»
4. A anket dommen til lagmannsretten. Anken gjaldt lovanvendelsen under skyldspørsmålet og saksbehandlingsfeil. Hun anførte blant annet at tingretten hadde lagt til grunn uriktig lovforståelse ved anvendelsen av dyrevelferdsloven § 12 første ledd.
5. Frostating lagmannsrett traff 11. august 2023 beslutning med slik slutning:

«Det gis ikke samtykke til at anken fremmes.»
6. Lagmannsretten begrunnet beslutningen med at det ikke forelå særlige grunner som talte for å fremme anken, jf. straffeprosessloven § 321 første ledd.

7. A har anket til Høyesterett. Anken gjelder lovanvendelsen og saksbehandlingen. Det er blant annet anført at mangelen på rettspraksis om dyrevelferdsloven § 12 første ledd for tilfeller som det foreliggende, tilsier at anken burde ha blitt tillatt fremmet. Det er også anført at lagmannsretten omgikk anførselen om saksbehandlingsfeil.
8. *Påtalemyndigheten* har anført at det ikke er feil ved lagmannsrettens lovforståelse eller saksbehandling.
9. *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 321 femte ledd. Dette omfatter blant annet om det ut fra retts- og bevisspørsmålene i saken var forsvarlig å nekte anken fremmet på grunnlag av skriftlig og forenklet behandling, jf. HR-2013-485-U. Ved denne vurderingen må det blant annet legges vekt på om saken gjelder rettsspørsmål av prinsipiell interesse, jf. HR-2019-1269-U avsnitt 13 med videre henvisning.
10. Ankeutvalget konstaterer at det ikke foreligger praksis fra Høyesterett om skadedyrbekjempelse og kravet i dyrevelferdsloven § 12 første ledd om at avlivningen skal skje på dyrevelferdsmessig forsvarlig måte. Regelverket om avlivning av dyr er relativt ut fra hvilken omsorg mennesker har for det aktuelle dyret, jf. for eksempel dyrevelferdsloven § 12 andre ledd. I forarbeidene og juridisk teori er det fremhevet at innholdet i kravet også beror på hvilke midler som er tilgjengelig og hvor sterkt behovet for avlivning er. Etter ankeutvalgets syn reiste anken til lagmannsretten rettsspørsmål av prinsipiell interesse. Lagmannsrettens beslutning blir derfor opphevet.

S L U T N I N G

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)

Bergljot Webster
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)